

8489 *LLEI 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.* («BOE» 90, de 15-4-1994.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei transposa a l'ordenament espanyol la segona Directiva de coordinació bancària (89/646/CEE), peça clau de la creació al si de la Unió Europea del mercat financer únic. Amb aquesta finalitat, declara lliure l'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea, i estableix un sistema de mera notificació al Banc d'Espanya i de comunicació d'aquest amb l'autoritat supervisora del país d'origen de l'entitat. També regula els procediments perquè les entitats de crèdit espanyoles puguin operar, a través de sucursals, en els altres països de la Unió Europea.

La Llei estableix un estricte règim de control administratiu de les participacions accionàries significatives en entitats de crèdit, reflex de la importància que la normativa comunitària atribueix a la identitat, honorabilitat i solvència dels accionistes principals d'aquestes. La Llei també transposa al nostre dret els preceptes de la Directiva relatiu al caràcter rigorosament reservat de les informacions obtingudes per les autoritats en l'exercici de funcions de supervisió de les entitats de crèdit.

La Llei conclou amb un nodrit nombre de disposicions addicionals que introdueixen diferents millores tècniques en la normativa aplicable a determinats mercats i institucions financeres (així, per exemple, la relativa a les entitats de capital de risc; o el règim de garanties en els mercats oficials de futurs i opcions). També, en algunes d'aquestes disposicions addicionals s'actualitza el règim sancionador que preveu la Llei 24/1988, del mercat de valors, i se n'estableix amb rang legal suficient un altre de més adequat, tant per als corredors de comerç, com per a les societats de taxació i entitats de crèdit que disposin de serveis propis de taxació.

Finalment, a la disposició derogatòria destaca l'apartat 1, que completa la reforma iniciada amb la Llei 25/1991, de 21 de novembre, per la qual s'estableix una nova organització de les entitats de crèdit de capital públic estatal, i deroga expressament i íntegrament el capítol de l'antiga Llei de crèdit oficial relatiu a les entitats oficials de crèdit.

Article primer. Pel qual s'afegeix un nou títol V a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

S'afegeix el següent títol V a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

«TÍTOL V

Exercici de l'activitat creditícia en els estats membres de la Comunitat Europea

CAPÍTOL I

Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en altres estats membres de la Comunitat Europea per entitats de crèdit espanyoles

Article 49.

1. Quan una entitat de crèdit espanyola pretengui obrir una sucursal en un altre Estat membre de

la Comunitat Europea ho ha de sol·licitar prèviament al Banc d'Espanya. Ha d'adjuntar a la sol·licitud, com a mínim, la informació següent:

a) Un programa d'activitats en el qual s'indiquin, en particular, les operacions que pretén realitzar i l'estructura de l'organització de la sucursal.

b) El nom i l'historial dels directius responsables de la sucursal.

2. El Banc d'Espanya ha d'emetre resolució, mitjançant una decisió motivada, en el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de totes les informacions. Llevat que el programa d'activitats presentat reculli activitats no autoritzades a l'entitat, o el Banc d'Espanya tingui raons per dubtar, vist el projecte en qüestió, de l'adequació de les estructures administratives o de la situació financera de l'entitat de crèdit, el Banc ha d'aprovar la sol·licitud. La falta de resolució dins el termini escaient equival a una denegació de la pretensió.

3. Les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions que preveuen els apartats anteriors i els títols V i VI són susceptibles de recurs ordinari davant el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 50.

Quan una entitat de crèdit espanyola vulgui exercir per primera vegada, en règim de lliure prestació de serveis, algun tipus d'activitat en un altre Estat membre ho ha de comunicar prèviament al Banc d'Espanya. En el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la comunicació, el Banc d'Espanya l'ha de traslladar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre.

El règim administratiu que preveu el capítol I del títol V de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es pot aplicar, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament, a l'obertura de sucursals o la lliure prestació de serveis pels establiments financers espanyols que s'ajustin al règim que preveu l'article 55.

L'adaptació ha de tenir en compte la legislació específica d'aquests establiments, així com, si s'escau, les competències de les autoritats supervisores no bancàries.

CAPÍTOL II

Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Comunitat Europea

Article 51.

1. Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Comunitat Europea poden realitzar a Espanya, o bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, o bé en règim de lliure prestació de serveis, les activitats que assenyalava l'article 52. A aquest efecte, és imprescindible que l'autorització, els estatuts i el règim jurídic de l'entitat l'habilitin per exercir les activitats que pretén realitzar.

2. Les entitats a què es refereix l'apartat anterior han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les disposicions dictades per raons d'interès general, tant d'àmbit estatal, autonòmic o local, com d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit que, si s'escau, hi siguin aplicables.

Article 52.

Les activitats a què es refereix l'article anterior i que es beneficien d'un reconeixement mutu dins de la Comunitat Europea són les següents:

a) Les de captació de dipòsits o altres fons reemborsables, segons el que preveu l'article primer del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

b) Les de préstec i crèdit, incloent-hi crèdit al consum, crèdit hipotecari i el finançament de transaccions comercials.

c) Les de "facturatge" amb recurs o sense.

d) La d'arrendament financer.

e) Les operacions de pagament, amb inclusió, entre d'altres, dels serveis de pagament i transferència.

f) L'emissió i gestió de mitjans de pagament, com ara targetes de crèdit, xecs de viatge o cartes de crèdit.

g) La concessió d'aval i garanties i subscripció de compromisos similars.

h) La intermediació en els mercats interbancaaris.

i) Les operacions per compte propi o de la seva clientela que tinguin per objecte: valors negociables, instruments dels mercats monetaris o de canvis, instruments financers a termini, opcions i futurs financers i permutes financeres. Per realitzar aquestes operacions, les entitats de crèdit comunitàries poden ser membres dels mercats organitzats corresponents establerts a Espanya, sempre que això estigui permès per les normes reguladores d'aquests.

j) La participació en les emissions de valors i mediació per compte directe o indirecte de l'emissor en la seva col·locació i assegurances de la subscripció d'emissions.

k) L'assessorament i prestació de serveis a empreses en les matèries següents: estructura de capital, estratègia empresarial, adquisicions, fusions i matèries similars.

l) La gestió de patrimonis i assessorament als titulars.

ll) L'actuació, per compte dels titulars com a dipositaris de valors representats en forma de títols, o com a administradors de valors representats en anotacions en compte.

m) La realització d'informes comercials.

n) El lloguer de caixes fortes.

Article 53.

1. L'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Comunitat Europea no requereix l'autorització prèvia, ni una dotació específica de recursos.

2. Una vegada rebuda pel Banc d'Espanya una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de crèdit que contingui, com a mínim, la informació que preveu l'apartat 1 de l'article 49, i acomplerts la resta de requisits que es determinin per reglament, s'ha de procedir a inscriure la sucursal en el corresponent Registre d'entitats de crèdit. El Banc d'Espanya pot fixar un termini d'espera, no superior a dos mesos des de la recepció de la comunicació de l'autoritat supervisora, per a l'inici de les activitats de la sucursal, a fi d'organitzar-ne la supervisió. També li pot indicar, si és procedent, les condicions en les quals, per raons d'interès general, ha d'exercir la seva activitat a Espanya.

3. S'ha de determinar per reglament la forma de procedir en el cas que l'entitat de crèdit vulgui efectuar canvis que comportin una modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

Article 54.

Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Comunitat Europea poden ini-

ciar a Espanya la seva activitat en règim de lliure prestació de serveis tan aviat com el Banc d'Espanya rebí una comunicació de l'autoritat supervisora en què s'indiqui quines activitats de les que assenyala l'article 52 pretenen realitzar a Espanya. Aquest règim també és aplicable si l'entitat de crèdit pretén iniciar per primera vegada a Espanya alguna altra activitat de les assenyalades a l'article esmentat.

Article 55.

1. El règim administratiu que preveu aquest capítol, amb el desplegament reglamentari que s'estableixi, és aplicable a l'obertura de sucursals o lliure prestació de serveis a Espanya pels establiments financers autoritzats o domiciliats en un altre Estat membre en els termes següents:

1r Tenen la consideració d'establiment financer les entitats que no siguin de crèdit i l'activitat principal de les quals consisteix a adquirir participacions en altres entitats o exercir una o diverses de les activitats que s'esmenten a l'article 52, llevat de les que preveuen els paràgrafs a), m) i n).

2n Aquests establiments financers han d'estar controlats per una o diverses entitats de crèdit que tinguin la seva mateixa nacionalitat i que, a més, tinguin el 90 per 100 o més dels drets de vot.

3r Els establiments financers estan han d'estar subjectes a un règim jurídic que els habiliti per realitzar les activitats que pretenguin efectuar a Espanya i han d'exercir efectivament aquestes activitats a l'Estat on tinguin el domicili.

4t L'entitat o entitats de crèdit dominants han d'haver demostrat, a satisfacció de les autoritats supervisores, que efectuen una gestió prudent dels establiments financers i, amb el consentiment de les autoritats, haver-se declarat solidàriament garants dels compromisos assumits pels establiments.

5è Els establiments financers i les seves entitats de crèdit dominants han de ser objecte d'una supervisió en base consolidada segons els criteris legals prudencials aplicables.

Entre la informació que remeti l'autoritat supervisora de l'establiment financer s'hi ha d'incloure una certificació que acrediti que es compleixen tots els requisits que preveu aquest article.

2. El desplegament reglamentari que preveu l'apartat anterior ha de tenir en compte la legislació específica d'aquests establiments, i també, si s'escau, les competències de les autoritats supervisores no bancàries.»

Article segon. Pel qual s'afegeix un nou títol VI a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

S'afegeix a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, el títol VI següent:

«TÍTOL VI

Règim de les participacions significatives

Article 56.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per participació significativa en una entitat de crèdit espanyola aquella que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys el 5 per 100 del capital o dels drets de vot de l'entitat.

També té la consideració de participació significativa aquella que, sense arribar al percentatge assenyalat, permeti exercir una influència notable a l'entitat. Es pot determinar per reglament, tenint en

compte les característiques dels diferents tipus d'entitat de crèdit, quan s'hagi de presumir que una persona física o jurídica pot exercir aquesta influència notable.

2. El que disposa aquest títol per a les entitats de crèdit s'entén sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives que conté la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 57.

1. Tota persona física o jurídica que pretengui adquirir, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de crèdit ha d'informar-ne prèviament el Banc d'Espanya, i li ha d'indicar la quantia de la participació, els termes i les condicions de l'adquisició i el termini màxim en què es vol fer l'operació.

2. També ha d'informar prèviament el Banc d'Espanya, en els termes assenyalats a l'apartat 1, qui pretengui incrementar, directament o indirectament, la seva participació significativa de manera que el seu percentatge de capital o drets de vots assoleixi o sobrepassi algun dels percentatges següents: 10 per 100, 15 per 100, 20 per 100, 25 per 100, 33 per 100, 40 per 100, 50 per 100, 66 per 100 o 75 per 100. En tot cas, aquesta obligació també és exigible a qui en virtut de l'adquisició pretesa pugui arribar a controlar l'entitat de crèdit.

3. S'entén que hi ha una relació de control als efectes d'aquest títol sempre que es doni algun dels supòsits que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 58.

1. El Banc d'Espanya disposa d'un termini màxim de tres mesos, a comptar de la data en què hagi estat informat, per oposar-se, si s'escau, a l'adquisició pretesa. L'oposició es pot fonamentar en el fet de no considerar idoni l'adquirent, segons el que preveu l'apartat 5 de l'article 43.

Si el Banc no s'hi pronuncia en el termini esmentat, s'entén que accepta la pretensió. Quan no hi hagi oposició del Banc d'Espanya, aquest pot fixar un termini màxim diferent al sol·licitat per fer l'adquisició.

2. El Banc d'Espanya ha de consultar l'autoritat superior competent quan, com a conseqüència de l'adquisició, l'entitat de crèdit hagi de quedar sotmesa a alguna de les modalitats de control que preveu l'apartat 2 de l'article 43.

3. El Banc d'Espanya ha de suspendre la seva decisió o limitar-ne els efectes quan en virtut de l'adquisició l'entitat hagi de quedar controlada per una entitat autoritzada en un Estat no comunitari i es donin les circumstàncies que preveu l'apartat 3 de l'article 43.

Article 59.

Quan s'efectuï una de les adquisicions de les regulades a l'article 57 sense haver-ne informat prèviament el Banc d'Espanya, o, tot i haver-ne informat, encara no hagin transcorregut els tres mesos que preveu l'article anterior, o si el Banc s'hi oposa de manera expressa, es produeixen els efectes següents:

a) En tot cas i de manera automàtica, no es poden exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides de manera irregular. No obstant això, si s'arriben a exercir, els vots corresponents són nuls i els acords són impugnables en la via judicial, segons el que preveu la secció 2a del capítol V del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22

de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, i a aquest efecte està legitimat el Banc d'Espanya.

b) Si és necessari, s'ha d'acordar la intervenció de l'entitat o la substitució dels administradors, segons el que preveu el títol III.

A més, es poden imposar les sancions que preveu el títol I d'aquesta Llei.

Article 60.

Qualsevol persona física o jurídica que, directament o indirectament, vulgui deixar de tenir una participació significativa en una entitat de crèdit; que vulgui reduir la seva participació de manera que aquesta traspassi alguns dels nivells que preveu el paràgraf 2 de l'article 57; o que, en virtut de l'alienació pretesa, pugui perdre el control de l'entitat, n'ha d'informar prèviament el Banc d'Espanya, i li ha d'indicar la quantia de l'operació proposada i el termini previst per portar-la a terme.

L'incompliment d'aquest deure d'informació se sanciona segons el que preveu el títol I.

Article 61.

1. Les entitats de crèdit han de comunicar al Banc d'Espanya, quan en tinguin coneixement, les adquisicions o cessions de participacions en el seu capital que traspassin algun dels nivells que assenyalen els articles 57 i 60.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, les entitats de crèdit han d'informar el Banc d'Espanya, en la forma i amb la periodicitat que s'estableixi per reglament, sobre la composició del seu accionariat o de les alteracions que s'hi produeixin. Aquesta informació ha d'incloure, necessàriament, la relativa a la participació d'altres entitats finances en el seu capital, sigui quina sigui la quantia.

Article 62.

Quan hi hagi raons fonamentades i acreditades respecte al fet que la influència que exerceixen les persones que tenen una participació significativa en una entitat de crèdit pot resultar en detriment de la gestió sana i prudent d'aquesta, que danyi greument la seva situació financera, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, pot adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

a) Les previstes en els paràgrafs a) i b) de l'article 59, si bé la suspensió dels drets de vot no pot excedir els tres anys.

b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

A més, es poden imposar les sancions que siguin procedents segons el que preveu el títol I d'aquesta Llei.»

Article tercer. Pel qual es modifiquen determinats preceptes de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

Primera. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 1 amb el contingut següent:

«Aquesta responsabilitat també afecta les persones físiques o jurídiques que hi tenen una participació significativa segons el que preveu el títol VI d'aquesta Llei, i aquelles de nacionalitat espanyola que controlen una entitat de crèdit d'un altre Estat membre de la Comunitat Europea. La responsabili-

tat també afecta els qui tenen càrrecs d'administració o direcció a les entitats responsables.»

Segona. S'introdueixen els canvis següents a l'article 4:

1r La lletra l) passa a ser lletra m).

2n S'hi incorporen els apartats següents:

«I) Adquirir participacions significatives o augmentar-les infringint el que preveu el títol VI d'aquesta Llei.»

«II) Posar en perill la gestió sana i prudent d'una entitat de crèdit mitjançant la influència exercida pel titular d'una participació significativa, segons el que preveu l'article 62 d'aquesta Llei.»

Tercera. S'afegeix un paràgraf final a l'article 9, amb el contingut següent:

«En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Comunitat Europea, la sanció de revocació de l'autorització de l'entitat s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en el territori espanyol.»

Quarta. S'afegeix dins el capítol III del títol I un nou article 13 bis, amb la redacció següent:

«Article 13 bis.

Amb independència de les sancions que, si s'escau, siguin procedents d'acord amb els articles anteriors d'aquest capítol, les infraccions greus i molt greus comeses per les persones físiques o jurídiques i càrrecs d'administració o de direcció a què es refereix el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 1 d'aquesta Llei són objecte de les sancions de multa i inhabilitació recollides en els articles 12 i 13 precedents, i es poden imposar totes dues simultàniament.»

Cinquena. S'afegeix, dins el capítol V del títol I, un nou article 23 bis, amb la redacció següent:

«Article 23 bis.

La incoació d'expedients, quan afecti les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat de la Comunitat Europea, s'ha de comunicar a les autoritats supervisores, a fi que, sense perjudici de les sancions que siguin procedents d'acord amb aquesta Llei, adoptin les mesures que considerin apropiades perquè l'entitat posi fi a la seva actuació infractora o n'eviti la reiteració en el futur. Una vegada resolt l'expedient, el Banc d'Espanya ha de notificar la decisió adoptada a les autoritats i, quan impliqui una sanció per infracció greu o molt greu, a la Comissió de la Comunitat Europea.»

Sisena. S'afegeix al principi de l'apartat 1 de l'article 28 l'incís següent:

«Sense perjudici del que preveu el títol V,»

Setena. S'afegeix dins el títol II un nou article amb la redacció següent:

«Article 30 bis.

1. Les entitats de crèdit poden obrir lliurement noves oficines en el territori nacional. Això s'entén sense perjudici del règim d'autorització prèvia a què poden quedar sotmeses d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de les limitacions que es puguin establir per reglament a l'obertura d'oficines durant els primers anys d'activitat de les entitats de crèdit espanyoles o de les sucursals d'entitats autoritzades en estats que no siguin membres de la Comunitat Europea, i de

les restriccions que, si s'escau, puguin contenir els estatuts socials de les entitats.

2. Es poden fixar per reglament els requisits que han de reunir els qui actuïn amb caràcter habitual com a agents a Espanya d'entitats de crèdit, i les condicions a què estan sotmesos en l'exercici de la seva activitat.

3. L'establiment de sucursals o la prestació de serveis sense sucursal en estats membres de la Comunitat Europea se subjecta al règim que preveu el títol V d'aquesta Llei.

4. L'establiment de sucursals en estats que no són membres de la Comunitat Europea requereix l'autorització del Banc d'Espanya en la forma que es determini per reglament. La falta de resolució dins el termini establert suposa una denegació de la pretensió. La prestació de serveis sense sucursal s'ha de comunicar al Banc d'Espanya.

5. També està subjecta a autorització prèvia del Banc d'Espanya la creació per una entitat de crèdit o un grup d'entitats de crèdit espanyoles d'una entitat de crèdit estrangera, o l'adquisició d'una participació en una entitat existent, quan aquesta entitat de crèdit estrangera hagi de ser constituïda o estigui domiciliada en un Estat que no sigui membre de la Comunitat Europea. S'ha de determinar per reglament la informació que s'ha d'incloure a la sol·licitud.

El Banc d'Espanya, en el termini de tres mesos a comptar de la recepció de tota la informació requerida, ha d'emetre resolució sobre la petició. La falta de resolució en aquest termini implica la denegació de la pretensió. També la pot denegar quan, atenent la situació financera de l'entitat de crèdit o la seva capacitat de gestió, consideri que el projecte li pot afectar negativament; quan, vistes la localització i característiques del projecte, no es pugui assegurar la supervisió efectiva del grup, en base consolidada, pel Banc d'Espanya; o quan l'activitat de l'entitat dominada no estigui subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.»

Vuitena. Es fa la redacció següent de l'article 43:

«Article 43.

1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, autoritzar la creació de les entitats de crèdit, i també l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Comunitat Europea. La inscripció en els registres corresponents, així com la seva gestió, correspon al Banc d'Espanya.

2. Ha de ser objecte de consulta prèvia sobre l'autoritat supervisora del corresponent Estat membre de la Comunitat Europea l'autorització d'una entitat de crèdit quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova entitat hagi d'estar controlada per una entitat de crèdit autoritzada a l'Estat esmentat.

b) Que el seu control l'hagi d'exercir l'entitat dominant d'una entitat de crèdit autoritzada en aquest Estat.

c) Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat de crèdit autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una entitat és controlada per una altra si es dona algun dels supòsits recollits a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. En el cas de creació d'entitats de crèdit que han d'estar controlades, de manera directa o indirecta, per una o diverses entitats autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Comunitat Europea, s'ha de suspendre la concessió de l'autorització demanada, i s'ha de denegar o limitar-ne els efectes, quan hagi estat notificada a Espanya, d'acord amb el que disposa l'article 9 de la segona Directiva del Consell, de 15 de desembre de 1989, una decisió adoptada per la Comunitat en comprovar que les entitats de crèdit comunitàries no es beneficien en l'Estat esmentat d'un tracte que ofereixi les mateixes condicions de competència que a les seves entitats nacionals i que no es compleixen les condicions d'accés efectiu al mercat.

4. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit s'ha de denegar quan aquesta no disposi del capital mínim requerit, d'una bona organització administrativa i comptable, o de procediments de control intern adequat que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat; quan els seus administradors i directius no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida; o quan incompleixi la resta de requisits que s'estableixin per reglament per a la seva obtenció.

5. També s'ha de denegar l'autorització si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes que hi han de tenir una participació significativa, tal com defineix l'article 56 d'aquesta Llei.

Entre altres factors, la idoneïtat s'aprecia en funció de:

a) L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes. Aquesta honorabilitat es pressuposa si els accionistes són administracions públiques o ens que en depenen.

b) Els mitjans patrimonials de què disposen els accionistes per atendre els compromisos assumits.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre el desenvolupament de les seves activitats.

d) La possibilitat que l'entitat quedi exposada de manera inapropiada al risc de les activitats no financeres dels promotors; o quan, tractant-se d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguin quedar afectades per l'alt risc d'aquelles.»

Novena. S'incorpora un nou article 43 bis amb el contingut següent:

«Article 43 bis.

1. Correspon al Banc d'Espanya el control i la inspecció de les entitats de crèdit. Aquesta competència s'estén a qualsevol oficina o centre dins o fora del territori nacional i, en la mesura que el compliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya ho exigeixi, a les societats que s'integrin en el grup de l'afectada. També li correspon la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit, segons el que preveu la Llei 13/1992, d'1 de juny, sobre recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

2. En el cas de les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Comunitat Europea, el Banc d'Espanya les pot inspeccionar:

a) En l'exercici de les seves competències de control, en particular en relació amb la liquiditat de

la sucursal, l'execució de la política monetària i el funcionament adequat del sistema de pagaments.

b) Per col·laborar amb les autoritats supervisores de l'Estat membre on l'entitat estigui autoritzada, especialment en la vigilància dels riscos que assumeixin per operacions realitzades en els mercats financers espanyols.

c) Per controlar que l'activitat de la sucursal es realitza de conformitat amb les normes d'interès general.

3. Per a l'adequat exercici de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot recollir de les sucursals de les entitats de crèdit comunitàries la mateixa informació que exigeixi a les entitats espanyoles. D'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 48 s'ha de determinar l'abast de les seves obligacions comptables i la informació que amb una finalitat estadística hagin de proporcionar.

4. El règim administratiu que preveu aquesta Llei per a les sucursals d'entitats de crèdit comunitàries és aplicable, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament, a les sucursals dels establiments financers que preveu l'article 55 d'aquesta Llei.

5. La inspecció del Banc d'Espanya també pot afectar les persones espanyoles que controlin entitats de crèdit d'altres estats membres de la Comunitat Europea, dins el marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió d'aquestes entitats de crèdit.

6. També és competència del Banc d'Espanya, sense perjudici de les atribucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el control i la inspecció de l'aplicació de la Llei 2/1981, sobre regulació del mercat hipotecari.

7. Les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereixen els apartats anteriors són susceptibles de recurs davant el ministre d'Economia i Hisenda.

8. El que disposen aquest article i l'anterior s'entén sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les comunitats autònomes i del que resulti dels convenis entre el Banc d'Espanya, i les comunitats autònomes a què es refereix la disposició addicional primera, apartat 3, de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis. En tot cas, la inscripció en els registres corresponents del Banc d'Espanya i, quan sigui procedent, de la comunitat autònoma competent és indispensable perquè les entitats a què es refereix aquest article puguin exercir les seves activitats.»

Article quart. Pel qual es modifiquen determinats preceptes de la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946.

S'introdueixen les següents modificacions a la Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946.

Primera. El paràgraf 2 de l'article 40 és substituït pel següent:

«En el cas de les sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Comunitat Europea, la disciplina no afecta els aspectes de les normes d'ordenació i disciplina que hagin estat objecte d'harmonització comunitària en el marc de la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.»

Segona. L'apartat 2 de l'article 57 bis se substitueix pel següent:

«El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, és competent per acordar la

revocació. No obstant això, correspon la competència a aquest últim en els casos de renúncia i de revocació de l'autorització d'una sucursal d'una entitat estrangera pel fet d'haver-li estat retirada l'autorització per l'autoritat supervisora.»

Tercera. L'apartat 3 de l'article 57 bis se substitueix pel següent:

«Quan el Banc d'Espanya tingui coneixement del fet que a una entitat de crèdit d'un altre Estat membre de la Comunitat Europea que opera a Espanya li ha estat revocada l'autorització, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no iniciï noves activitats, així com per salvaguardar els interessos dels dipositants.»

Article cinquè. S'introdueixen les modificacions següents al Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, d'adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees:

Primera. L'apartat 2 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«2. Es conceptuen entitats de crèdit:

- a) L'Institut de Crèdit Oficial.
- b) Els bancs.
- c) Les caixes d'estalvis i la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.
- d) Les cooperatives de crèdit.

Conserven la condició d'entitats de crèdit, fins al 31 de desembre de 1996, les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament, les societats d'arrendament financer i les societats mediadores del mercat del diner.»

Segona. Es fa la redacció següent de l'article 6 de l'esmentat Reial decret legislatiu:

«Article 6.

1. En l'exercici de les funcions d'inspecció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en estats estrangers, i pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquests establiments, així com les que puguin facilitar el control de la solvència d'aquests.

En cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre Estat membre de la Comunitat Europea, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles.

2. Les dades, documents i informacions que estiguin en poder del Banc d'Espanya en virtut de les funcions que li encomanen les lleis tenen caràcter reservat. La reserva s'entén aixecada des del moment en què els interessats facin públics els fets a què aquella es refereix.

3. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat per al Banc d'Espanya i hagin tingut coneixement de dades de caràcter reservat estan obligades a guardar secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat que tinguin el permís exprés atorgat per l'òrgan competent del Banc d'Espanya. Si no se li concedeix aquest permís, la persona afectada ha

de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que en derivi.

S'exceptuen de l'obligació de secret que estableix el paràgraf anterior:

a) Si l'interessat consent expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments mercantils derivats de la suspensió de pagaments, fallida o liquidació forçosa d'una entitat de crèdit, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers implicats en la reflotació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit, requereixin les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar per al compliment de les seves funcions respectives: a la Comissió Nacional del Mercat de Valors; a la Direcció General d'Assegurances; als fons de garantia de dipòsits; als interventors o síndics d'una entitat de crèdit o d'una entitat del seu grup, designats en els procediments administratius o judicials corresponents; i als auditors de comptes de les entitats de crèdit i els seus grups.

g) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals; així com les comunicacions que de manera excepcional es puguin realitzar en virtut del que disposen els articles 111 i 112 de la Llei general tributària, amb l'autorització prèvia indelegable del Ministeri d'Economia i Hisenda.

h) Les informacions que, per raó de supervisió prudencial o sanció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya hagi de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Hisenda o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències sobre entitats de crèdit.

4. Les autoritats judicials que rebin del Banc d'Espanya informació de caràcter reservat estan obligades a adoptar les mesures pertinents que garanteixin la reserva durant la substanciació del procés de què es tracti. Les altres autoritats, persones o entitats que rebin informació de caràcter reservat estan subjectes al secret professional regulat en aquest article i només la poden fer servir en el marc del compliment de les funcions que tinguin establertes legalment.»

Disposició addicional primera. Establiments financers de crèdit.

1. Tenen la consideració d'establiments financers de crèdit les entitats que no siguin entitat de crèdit i l'activitat principal de les quals consisteixi a exercir, en els termes que es determinin per reglament, una o diverses de les activitats següents:

a) La de préstecs i crèdits, incloent-hi crèdit al consum, crèdit hipotecari i finançament de transaccions comercials.

b) Les de «facturatge», amb recurs o sense.

c) Les d'arrendament financer, amb inclusió de les activitats complementàries que preveu el paràgraf 8 de la

disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

d) La d'emissió i gestió de targetes de crèdit.

e) La de concessió d'avalis i garanties, i subscripció de compromisos similars.

2. Els establiments financers de crèdit no poden captar fons reemborsables del públic, en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlegs, sigui quina sigui la seva destinació.

La captació de fons reemborsables mitjançant emissió de valors subjectes a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les seves normes de desplegament es pot efectuar amb subjecció als requisits i limitacions que per a aquests establiments s'estableixin específicament. En particular, no és aplicable als establiments financers de crèdit la limitació que, en matèria d'emissió d'obligacions o altres valors que reconeguin o creïn un deute, estableix l'article 282 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. S'ha de determinar per reglament el límit màxim de l'import total de les emissions que puguin realitzar aquestes entitats.

Els establiments financers de crèdit poden titulitzar els seus actius, d'acord amb el que preveu la legislació sobre fons de titulització.

3. La denominació d'establiment financer de crèdit, així com la seva abreviatura, «EFC», queda reservada a aquestes entitats, les quals estan obligades a incloure-les en la seva denominació social, en la forma que es determini per reglament.

4. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, autoritzar la creació d'establiments financers de crèdit.

Correspon al Banc d'Espanya el control i la inspecció de tots els establiments financers de crèdit, i la seva inscripció en el registre que s'ha de crear a aquest efecte.

5. Als establiments financers de crèdit els és aplicable, amb les adaptacions que es puguin establir per reglament, el règim sancionador que preveu el títol I de la Llei 26/1988, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. De la mateixa manera, els és aplicable el que estableix l'article 48 de la Llei esmentada.

6. Les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament, així com les societats d'arrendament financer, s'han de transformar en establiments financers de crèdit abans de l'1 de gener de 1997. Transcorregut aquest termini sense que hagi tingut lloc la transformació, ni hagin demanat de convertir-se en un altre tipus d'entitat de crèdit, perden la condició d'entitat financera.

7. Es faculta el Govern per desplegar aquesta disposició addicional i regular el règim aplicable als establiments financers de crèdit.

En especial, el Govern ha de regular les qüestions següents:

a) Els capitals mínims, que poden ser diferents segons l'activitat que es vulgui realitzar.

b) Les exigències de recursos propis.

c) La determinació dels fons reemborsables del públic a què es refereix l'apartat 2.

d) El procediment de transformació de les actuals societats de crèdit hipotecari, entitats de finançament i societats d'arrendament financer en establiments financers de crèdit.

8. Els actes i documents legalment necessaris que, amb anterioritat a l'1 de gener de 1997, realitzin les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament, així com les societats d'arrendament financer, amb la finalitat de transformar-se en establiments financers de crèdit o en un altre tipus d'entitat de crèdit, estan exempts de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Les societats de crèdit hipotecari, les entitats de finançament, així com les societats d'arrendament financer han de gaudir d'una reducció del 30 per 100 dels drets que els notaris i els registradors hagin de percebre com a conseqüència de l'aplicació dels seus aranzels respectius pels negocis, actes i documents necessaris per a la realització i inscripció registral de les operacions a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposició addicional segona.

Es fa la redacció següent de l'apartat 8 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

«8. Les societats d'arrendament financer tenen com a activitat principal la realització d'operacions d'arrendament financer. Amb caràcter complementari, i sense que els sigui aplicable el règim fiscal específic que preveu aquesta disposició, també poden realitzar les activitats següents:

a) Activitats de manteniment i conservació dels béns cedits.

b) Concessió de finançament connectat a una operació d'arrendament financer, actual o futur.

c) Intermediació i gestió d'operacions d'arrendament financer.

d) Activitats d'arrendament no financer, que poden complementar una opció de compra o no.

e) Assessorament i informes comercials.»

Disposició addicional tercera.

Les fins ara entitats oficials de crèdit, «Banco de Crédito Local, Sociedad Anónima», «Banco Hipotecario de España, Sociedad Anónima», i «Banco de Crédito Agrícola, Sociedad Anónima», tenen la naturalesa de bancs i els és aplicable el règim general d'aquests.

Disposició addicional quarta.

S'introdueixen els següents canvis en el Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals:

1. Es fa la redacció següent de l'article 12:

«Article 12.

1. Als efectes d'aquest Reial decret llei, es consideren societats de capital de risc les societats anònimes l'objecte exclusiu de les quals és la promoció o el foment, mitjançant la presa de participacions temporals en el seu capital, d'empreses no financeres, de petita o mitjana dimensió, que exerceixen activitats relacionades amb la innovació tecnològica o d'una altra naturalesa, en els termes que es determinin per reglament.

2. Els fons de capital de risc són patrimonis administrats per una societat gestora, que tenen el mateix objecte exclusiu que el definit a l'apartat anterior.»

2. Es fa la redacció següent de l'article 14:

«Article 14.

Les societats i fons de capital de risc han d'adequar la política d'inversions als criteris establerts expressament en els seus estatuts o reglaments de gestió, respectivament.

En tot cas han de mantenir, com a mínim, el 50 per 100 del seu actiu en accions o participacions en el capital d'empreses de les assenyalades a l'article 12.1. Sense perjudici d'això, poden adquirir excepcionalment, amb les condicions que es puguin esta-

blir per reglament, accions o participacions en el capital d'empreses d'una altra naturalesa.

Es poden establir per reglament limitacions a la concentració de l'actiu de les societats i fons de capital de risc en una mateixa empresa o grup d'empreses.»

3. Es fa la redacció següent de l'apartat 2 de l'article 16:

«2. Les societats i fons de capital de risc tributen en l'impost sobre societats de conformitat amb el règim general, amb les especialitats següents:

a) Deducció per dividendes del 100 per 100, quan aquests dividendes proveniguin d'accions i participacions en el capital d'empreses de les assenyalades a l'article 12.1 en què participin, sigui quin sigui el grau de participació sobre l'entitat que distribueixi els rendiments.

b) Exempció parcial dels increments de patrimoni que obtinguin de l'alienació d'accions i participacions en el capital d'empreses de les assenyalades a l'article 12.1 en el qual participin, d'acord amb les següents escales de coeficients segons l'any d'alienació computat des del moment de l'adquisició:

I. A partir del tercer any i fins al sisè inclòs, el 0,99.

II. Els anys setè i vuitè, el 0,80.

III. Els anys novè i desè, el 0,50.

Els dos primers anys i a partir de l'onzè no s'aplica cap exempció.»

4. Es fa la redacció següent de l'article 20:

«Article 20.

1. Es faculta el Govern per desplegar el que disposa aquesta norma.

2. Amb les adaptacions prèvies oportunes, es pot autoritzar la creació de societats i fons de capital de risc que proveniguin de la transformació d'entitats existents.

3. També es poden establir regles o períodes especials d'adaptació de les societats i fons de capital de risc actualment existents al que disposa aquesta norma.»

Disposició addicional cinquena.

1. Els valors emesos pels fons de titulització hipotecària regulats a la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, tenen el caràcter de títols hipotecaris de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

2. El Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, pot estendre el règim previst per a la titulització de participacions hipotecàries als articles 5 i 6 de la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre els fons de titulització hipotecària, amb les adaptacions i canvis que siguin necessaris, a la titulització d'altres préstecs i drets de crèdit, inclosos els derivats d'operacions de lísing, i els relacionats amb les activitats de les petites i mitjanes empreses.

Els fons que s'autoritzen a l'empara de la normativa que es dicti s'han d'anomenar fons de titulització d'actius (FTA).

3. El paràgraf h) de l'article 8.1 de la Llei 14/1985, de 29 de maig, de règim fiscal de determinats actius financers, queda redactat en els termes següents:

«h) Els rendiments de participacions hipotecàries, préstecs o altres drets de crèdit que constitueixin ingrès de fons de titulització.»

4. Als fons de titulització d'actius els són aplicables, en relació amb els préstecs i altres drets de crèdit que adquireixin, el règim que a favor dels titulars de les participacions hipotecàries preveu el paràgraf final de l'article 15 de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

5. S'ha de regular per reglament el règim jurídic de les societats gestores dels fons de titulització, que poden assumir tant l'administració i representació legal dels fons de titulització hipotecària que preveu la Llei 19/1992, de 7 de juliol, com la dels fons de titulització d'actius. Les societats gestores de fons de titulització hipotecària actualment existents es poden transformar en societats gestores de fons de titulització en els terminis i amb el compliment de les condicions que es determinin per reglament.

Disposició addicional sisena.

S'afegeix un apartat quatre a la disposició addicional primera de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes:

«Quatre. Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres, quan no hagin de presentar comptes anuals de la seva activitat a Espanya, han de sotmetre a auditoria les informacions comptables que amb caràcter anual hagin de fer públiques, i les que amb caràcter reservat remetin al Banc d'Espanya, de conformitat amb les regles comptables que hi siguin aplicables.»

Disposició addicional setena.

1. Les societats rectores dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions gaudeixen de dret absolut de separació respecte als valors i a l'efectiu en què estiguin materialitzades les garanties que els membres i clients hagin constituït o acceptat a favor d'aquelles per raó de les operacions realitzades en els mercats esmentats, en cas que aquests membres o clients estiguin sotmesos a un procediment concursal. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del client o membre en qüestió.

En cas de fallida d'un membre o d'un client dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions, la constitució o acceptació de valors i efectiu com a garantia de les operacions de mercat només és impugnabile a l'empara del que disposa el paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant l'acció exercida pels síndics de la fallida, en la qual es demostrï l'existència de frau en la constitució o afectació de valors i efectiu com a garantia de les operacions de mercat.

2. Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat gestora del mercat de deute públic en anotacions o d'una entitat adherida al Servei de Compensació i Liquidació de Valors, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Una vegada la Central d'Anotacions tingui acreditades les situacions concursals abans esmentades respecte a una entitat gestora, ha de procedir d'ofici, sense cost per a l'inversor, al traspàs a comptes de tercers del Banc d'Espanya, com a entitat gestora, o d'una altra entitat gestora, dels valors anotats en comptes de tercers de l'entitat afectada pel procediment concursal. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans de procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat gestora destinatària a la documentació i registres comptables

i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs, i s'ha d'assegurar d'aquesta manera l'exercici dels drets dels titulars d'aquests valors.

b) Quan els procediments concursals afectin una entitat adherida al Servei de Compensació i Liquidació de Valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot disposar de manera immediata, i sense cost per a l'inversor, el trasllat dels seus registres comptables de valors a una altra entitat habilitada per exercir aquesta activitat, i els titulars d'aquests valors poden sol·licitar-ne el trasllat a una altra entitat. Si cap entitat està en condicions de fer-se càrrec dels registres assenyalats, aquesta activitat l'ha d'assumir el Servei de Compensació i Liquidació de Valors, de manera provisional, fins que una altra entitat se'n faci càrrec o fins que els titulars sol·licitin el trasllat del registre dels seus valors. En aquest cas el jutge competent i els òrgans concursals han de facilitar igualment l'accés a la documentació i registres a què es refereix l'apartat anterior.

En tots dos casos, l'existència del procediment concursal no impedeix que es faci arribar als titulars dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels drets econòmics o de la seva venda.

3. En els casos de declaració judicial de fallida o d'admissió a tràmit d'una suspensió de pagaments d'una entitat gestora del mercat de deute públic o d'una entitat habilitada per efectuar compravendes amb pacte de recompra en les quals l'entitat actuï com a compradora a termini, les operacions d'aquest tipus que tinguin concertades amb tercers queden transformades en operacions a venciment.

Disposició addicional vuitena.

1. El règim disciplinari aplicable als corredors de comerç és, en general, el previst per als funcionaris civils de l'Administració de l'Estat.

2. A més de les faltes que preveu la normativa assenyalada a l'apartat precedent, també es consideren faltes greus o molt greus, segons seva la importància, naturalesa i transcendència, dels corredors de comerç:

a) Les conductes constitutives de delictes dolents relacionades amb la prestació de la fe pública o que causin dany a l'Administració o als particulars.

b) Haver estat sancionat administrativament per infracció greu o molt greu de disposicions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals, tributària, mercantil o de mercat de valors, en aquests dos últims casos sempre que la infracció estigui directament relacionada amb l'exercici de la professió.

c) La intervenció d'operacions contràries al que disposen les lleis o els seus reglaments, o que manquin de les preceptives autoritzacions administratives.

d) La intervenció d'operacions sense observar les formes i regles essencials establertes legalment o reglamentàriament per a la prestació de la fe pública pels corredors de comerç.

e) L'alteració o omissió maliciosa de dades en els assentaments dels llibres o registres, o en els documents que expedeixin per raó de l'exercici del càrrec.

f) La infracció que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional tercera de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

g) La percepció de drets aranzelaris superiors als establerts.

h) Els actes denigratoris d'altres fedataris públics, així com els altres actes que es considerin per reglament constitutius de competència deslleial per als corredors de comerç.

3. La incoació de processos penals per delictes dolents, o de procediments administratius sancionadors per

infraccions de les assenyalades en el paràgraf b) de l'apartat precedent, faculta el ministre d'Economia i Hisenda per acordar la suspensió provisional del corredor afectat.

4. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del director general del Tresor i Política Financera, la imposició de les sancions de separació del servei i suspensió de funcions, així com l'adopció d'acords de suspensió provisional.

Disposició addicional novena.

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

U. Article 97.

S'afegeixen els paràgrafs finals següents:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors també és competent per incoar i instruir els expedients sancionadors a què es refereix l'article 89 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

Els registradors mercantils han de remetre, per conducte de la Direcció General de Registres i del Notariat, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el termini d'un mes des de la qualificació del dipòsit, certificació dels comptes anuals i documents complementaris de les societats que hagin infringit les normes del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, en matèria de negocis sobre les mateixes accions.

A aquest efecte, els administradors de la societat que dipositin els comptes han d'informar en un document a part, amb la deguda individualització, dels negocis sobre les accions pròpies.»

Dos. Article 99.

S'introdueix un nou paràgraf ll) a aquest article en els termes següents:

«ll) La difusió voluntària, de forma maliciosa, d'informacions o recomanacions que puguin induir a error al públic en relació amb l'apreciació que mereixi un determinat valor o l'ocultació de circumstàncies rellevants que puguin afectar la imparcialitat de les informacions o recomanacions.»

Tres. Es fa una nova redacció del paràgraf n) de l'article 99 de l'esmentada Llei en els termes següents:

«n) L'emissió de valors sense autorització, en els casos en què aquesta sigui preceptiva, sense observar les condicions bàsiques fixades en aquesta, o sense la concurrència prèvia dels requisits que estableix l'article 26 d'aquesta Llei en els casos en què siguin de compliment obligat, així com la col·locació de l'emissió sense atènyer-se a les condicions bàsiques prèviament establertes o l'incompliment per una causa imputable a l'emissor dels terminis previstos en el fullet per a l'admissió a negociació dels valors en mercats secundaris.»

Quatre. Es fa una nova redacció del paràgraf ñ) de l'article 99 de l'esmentada Llei en els termes següents:

«ñ) L'incompliment, pels emissors de valors, de l'obligació que estableix l'article 82 o dels requeriments de la Comissió Nacional del Mercat de Valors formulats en virtut de l'article 89, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de dades inexactes o no veraces, o l'aportació a aquesta d'informació enganyosa o que ometi maliciósment aspectes o dades rellevants.»

Cinc. Article 100.

S'hi afegeix l'apartat següent:

«II) La negativa o resistència a difondre, en els termes que preveu l'últim paràgraf de l'article 28, el fullet informatiu d'una emissió de valors.»

Sis. Article 102.

El paràgraf inicial i el paràgraf a) queden redactats de la manera següent:

«Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a l'infractor una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import no inferior a l'import, ni superior al quintuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consisteixi la infracció; o, en cas que no hi sigui aplicable aquest criteri, fins a la més gran de les quantitats resultants següents: el 5 per 100 dels recursos propis de l'entitat infractora, el 5 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 50.000.000 de pessetes.»

Set. Article 103.

El paràgraf inicial i el paràgraf b) queden redactats de la manera següent:

«Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'infractor una o més de les sancions següents:

b) Multa per import de fins a l'import del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consisteixi la infracció; o, en cas que no hi sigui aplicable aquest criteri, fins a la més gran de les xifres següents: el 2 per 100 dels recursos propis de l'entitat infractora, el 2 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 25.000.000 de pessetes.»

Vuit. Article 104.

El paràgraf b) queda redactat de la manera següent:

«Multa per un import de fins a 5.000.000 de pessetes.»

Nou. Article 105.

El paràgraf inicial i el paràgraf a) queden redactats de la manera següent:

«A més de la sanció que correspongui imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions molt greus, quan la infractora sigui una persona jurídica es pot imposar una de les següents sancions als qui, exercint càrrecs d'administració o direcció en aquesta, siguin responsables de la infracció:

a) Multa per un import de fins a la més gran de les xifres següents: el 5 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 50.000.000 de pessetes.»

Deu. Article 106.

El paràgraf inicial i el paràgraf b) queden redactats de la manera següent:

«A més de la sanció que correspongui imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions greus, quan la infractora sigui una persona jurídica es pot imposar una de les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració o direcció en aquesta, siguin responsables de la infracció:»

b) Multa per un import de fins a la més gran de les xifres següents: el 2 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 25.000.000 de pessetes.»

Disposició adicional desena.

1. El règim sancionador aplicable a les societats de taxació i a les entitats de crèdit que disposin de serveis propis de taxació, es regeix pel que preveu aquesta disposició adicional.

2. Les infraccions es qualifiquen en molt greus, greus i lleus.

a) Es consideren infraccions molt greus:

1a L'incompliment dels requisits d'homologació per exercir l'activitat de taxació recollits a la legislació del mercat hipotecari.

2a L'incompliment pels signants dels informes i certificats de taxació dels requisits de titulació professional previstos per reglament.

3a La falsedat manifesta en la taxació dels béns.

4a La resistència, negativa o obstrucció a la tasca inspectora del Banc d'Espanya, sempre que hi hagi requeriment exprés i per escrit sobre això.

5a Les infraccions greus, quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

b) Es consideren infraccions greus:

1a L'emissió de certificats de taxació que no siguin conformes amb l'informe de taxació efectuat.

2a L'emissió de certificats o informes el contingut dels quals no estigui d'acord amb les proves obtingudes en l'activitat de valoració efectuada, o que s'apartin, sense advertir-ho expressament, dels procediments, comprovacions i anàlisis previstos en la normativa aplicable.

3a Qualsevol altre incompliment de les normes de taxació que pugui causar perjudici econòmic a tercers o a la persona a la qual es presta el servei.

4a No remetre les dades que hagin de ser subministrades al Banc d'Espanya.

5a Incomplir els deures de secret professional, independència i incompatibilitat en l'exercici de les seves funcions.

6a Les infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió, hagi estat imposada a l'entitat de crèdit una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

c) Es consideren infraccions lleus les altres accions i omissions que suposin un incompliment de la normativa aplicable.

3. A les societats de taxació i a les entitats de crèdit que presten serveis de taxació, així com als seus administradors i directius, els són aplicables les sancions que preveu el capítol III del títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les modificacions següents:

a) La sanció de revocació de l'autorització s'entén substituïda per la de pèrdua definitiva de l'homologació per prestar serveis de taxació.

b) No és aplicable la sanció que preveu el paràgraf b) de l'article 10.

c) Per infraccions molt greus també es pot imposar la sanció de suspensió de l'homologació per prestar serveis de taxació entre un i cinc anys, i per infraccions greus la de suspensió de l'homologació fins a un any.

d) Les sancions d'inhabilitació que preveu l'article 12 s'entenen referides tant a entitats de crèdit com a societats de taxació.

4. El procediment sancionador aplicable, el regula el Reial decret sobre el procediment sancionador aplicable als subjectes que actuen en els mercats financers.

Quant a les competències sancionadores, cal atènyer-se al que preveu l'article 18 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les modificacions següents:

a) El Banc d'Espanya ha d'incoar obligatòriament un procediment sancionador quan hi hagi una comunicació raonada d'un altre organisme o autoritat administrativa en la qual es posi de manifest que la prestació irregular dels serveis de taxació ha tingut repercussions en el camp d'actuació administrativa.

b) En el supòsit assenyalat al paràgraf anterior, abans d'imposar-se la sanció, ha d'informar l'organisme o autoritat administrativa competent.

5. En les altres qüestions relatives al règim sancionador, és aplicable, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament, el que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

6. A les persones físiques i jurídiques, que sense estar homologades per exercir activitats de taxació ofereixin al públic la realització d'aquestes activitats, els és aplicable el que preveu la disposició addicional desena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament.

Disposició addicional onzena. Dissolució del Consell Superior Bancari.

1. Queda dissolt el Consell Superior Bancari que, no obstant això, conserva la seva personalitat jurídica fins a la completa liquidació del seu patrimoni, per a la qual cosa pot adoptar les decisions que siguin necessàries. La liquidació es pot efectuar d'acord amb les normes que actualment regulen l'esmentat Consell o bé atribuïnt el seu patrimoni a entitats representatives dels bancs que el componen, i queden subrogades en els drets i obligacions del Consell Superior Bancari les entitats a les quals s'adscriu aquests.

2. Es deixen sense efecte totes les disposicions que estableixi l'informe preceptiu del Consell Superior Bancari en determinades matèries.

3. Les altres referències al Consell Superior Bancari que contingui la normativa preexistent s'entenen fetes d'ara endavant a les entitats representatives dels bancs que el componen; de la mateixa manera, aquestes últimes han de succeir el Consell Superior Bancari respecte a les institucions i serveis que li estiguin adscrits.

4. Als efectes del que preveu l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, aprovat per la Llei 8/1980, de 10 de març, en relació amb el personal laboral del Consell Superior Bancari, s'entén produïda una successió d'empresa entre aquest últim i les entitats a les quals s'adscriu els drets i obligacions de l'esmentat Consell.

5. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per adoptar les resolucions que, si s'escau, puguin ser necessàries per a l'execució del que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició.

Disposició addicional dotzena.

Sense perjudici de les habilitacions específiques que conté aquesta Llei, s'habilita el Govern amb caràcter general per desplegar els seus preceptes.

Disposició transitòria única.

Les entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Comunitat Europea que amb anterioritat a l'1 de gener de 1993 estiguin actuant a Espanya a través d'una sucursal, poden seguir fent-ho sense necessitat de sotmetre's al tràmit que preveu l'apartat 2 de l'article 53 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. A més, poden retirar la dotació inicial que al seu moment hagin efectuat. No obstant això, queden sotmeses al que preveu l'apartat 3 de l'esmentat article 53.

Així mateix, quan les entitats damunt dites estiguin prestant serveis sense sucursal amb anterioritat a l'1 de gener de 1993, ho poden seguir fent amb el mateix abast.

Disposició derogatòria única.

1. Es deroga el capítol II del títol II (entitats oficials de crèdit) de la Llei 13/1971, de 19 de juny, d'organització i règim del crèdit oficial.

2. Queden derogats els apartats 2, 4 i 5 de la disposició addicional segona de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

3. Queden derogats els articles 48, 50, 51 i 52 de la Llei de 31 de desembre de 1946, d'ordenació bancària, així com el Decret de 16 d'octubre de 1950, pel qual s'aprova el Reglament del Consell Superior Bancari.

4. Es deroga l'article 19 del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, finances, fiscals i laborals.

5. Es deroguen també les altres disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera.

Els preceptes que conté aquesta Llei tenen el caràcter de bases dictades a l'empara del que preveuen les rúbriques 11a i 13a de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució, llevat del que estableix l'article 3, que té aquell caràcter en la mesura que s'especifica a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció d'entitats de crèdit.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ